

आदृगमेति [पा० ३.२.१७१.] चात्किप्रत्ययः लिङ्गद्वित्वाभ्यासलोपौ । अत्राप्राप्ति-
जनितं दुःखं सेदिः स यत्र न विद्यते तं लोकं पुण्यं पवित्रं प्रज्ञेयं प्रजानीयाम्
जानातेः सिञ्चद्गुलं लेढीति [पा० ३.१.३४.] सिपीटि च वृषम् ॥ २६ ॥

अ॒शुना॑ ते॒ऽअ॒शुः पृ॒च्यतां॑ प॒रुषा॑ प॒रुः ।

गन्ध॑स्ते सोममवतु मदाय रसो॒ऽअच्युतः॑ ॥ २७ ॥

सुरादेवत्यानुष्टुप् सुरासंसर्जने विनियुक्ता तत्सूत्रं सौत्रामण्यारम्भे [११.१.] लि-
खितम् । हे सुरे ते तव अशुः भागः सोमस्याशुना भागेन सह पृच्यतां संयुज्य-
ताम् तव परुः पर्व सोमस्य परुषा पर्वणा सह पृच्यताम् । तव गन्धः अच्युतः
अनश्चरो रसश्च सोममवतु आलिङ्गतु किमर्थं मदाय मत्ततयै सुरायुक्तः सोमः पी-
तो मदजनको भवति अत उभयोर्व्योगोऽस्तु ॥ २७ ॥

सिञ्च॑न्ति परि॑षिञ्चत्युत्सिञ्चन्ति पुन॑न्ति च ।

सुरा॑यै ब॒ध्वे मदे॑ किं॒वो वद॑ति किं॒वः ॥ २८ ॥

सुरादेवत्येन्द्रदेवत्या वानुष्टुप् पूतसुरादाने विनियोग उक्तः [का० ११.२.६.] ।
बध्वे बध्रुवर्णायै तस्यै सुरायै षड्यर्थे चतुर्थी सुराया मदे स्थितः सुराया मत्तः इन्द्रः
किं॒वः किं॒व इति वदति त्वं किम् कस्य त्वमित्याद्यन्यतिरस्कारकरं वचो वदति ।
यां सुरां सिञ्चन्ति पात्रे ऋविजः परिषिञ्चन्ति पयआदिभिः उत्सिञ्चन्ति ग्रहैः गोवा-
लपवित्रहिरण्यादिभिः पुनन्ति च ॥ २८ ॥

धाना॑वन्तं क॒र॒म्भिणाम॑पूपवन्तमु॒क्थिन॑म् । इन्द्रं॑ प्रा॒तर्जु॑षस्व नः ॥ २९ ॥

इन्द्रदेवत्या गायत्री विश्वामित्रदृष्टा स्मार्ते श्रवणाकर्मणि धानाहोमे विनि-
युक्ता प्रातःसवने पुरोडाशपुरोऽनुवाक्यापि । हे इन्द्र त्वं प्रातःकाले नोऽस्माकं
पुरोडाशं जुषस्व कीदृशं धानावन्तं धाना विद्यते यत्र तम् करम्भिणं करम्भोऽस्या-
स्ति अपूपवन्तमपूपाः सन्ति यत्र उक्थिनमुक्थं शस्त्रं यत्र स्तुतियुक्तम् ॥ २९ ॥

बृ॒हदिन्द्रा॑य गायत॒ मरु॑तो वृ॒त्रह॑न्तमम् ।

येन॑ ज्योति॒र॒जनय॑न्तावृ॒धौ दे॒वं दे॒वाय॑ जागृ॒वि ॥ ३० ॥